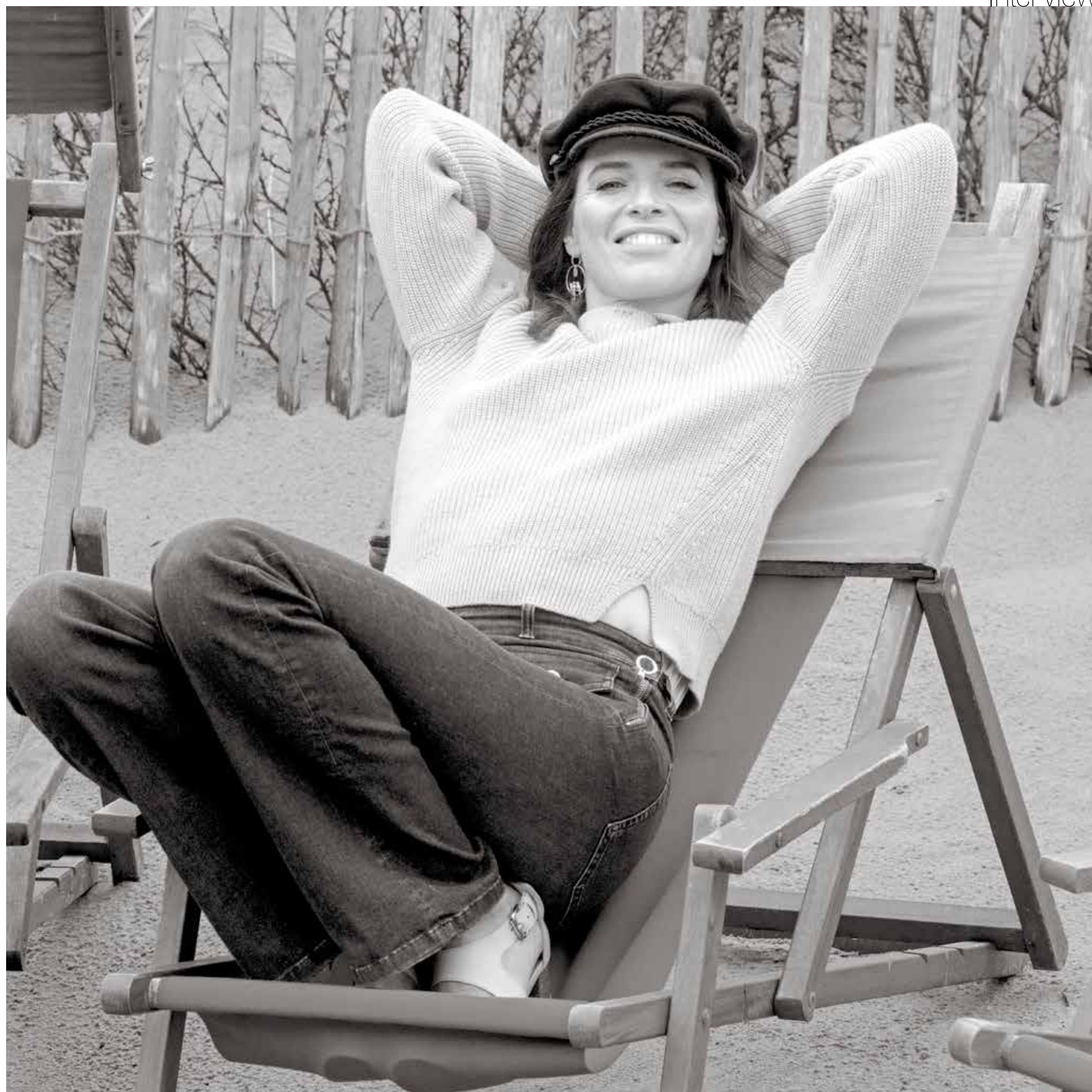

‘Ik voel zo veel
liefde,
dat maakt me
heel kwetsbaar’

Net als haar Italiaanse moeder houdt actrice Thekla Reuten (40) van zorgen; een huis met gasten, lekker eten – heerlijk vindt ze dat. Nu ze zelf moeder is geworden zet ze haar carrière in een lagere versnelling. “Mijn moederhart kan het nog niet aan om langer dan een nachtje weg te zijn.”

Ze wil graag afspreken in een Juice & Salad-café bij haar om de hoek. Omdat je er zo lekker kunt eten en drinken. Verse gemberthee met een scheutje sinaasappelsap is favoriet. Dat het dichtbij is, is een bijkomend voordeel. Zo kon ze die ochtend net even wat langer bij haar vriend, acteur Gijs Naber, en hun zoon zijn. Negen maanden is hij nu. “Het is prachtig om zijn ontwikkelingen mee te maken. We zijn dolverliefd allebei. Hij zit ook lekker in zijn vel, is open, vrolijk, en, heel fijn: hij slaapt door.”

Een paar maanden geleden waren ze in Los Angeles, waar Thekla heeft gewoond en gewerkt. “De afgelopen drie jaar heb ik voornamelijk in Nederland gewerkt en het was goed om weer even mijn gezicht te laten zien en met mijn agent te zitten. Ja, zo gaat dat. En het was ook fijn om Los Angeles aan Gijs te laten zien. Mocht ik daar weer eens gaan draaien – wat nu niet aan de orde is –, dan kan het zomaar zijn dat we er met het gezin een tijdje neerstrijken. Gijs was er nog nooit geweest en ik was benieuwd hoe hij het vond. Los daarvan was het vooral fijn om samen te zijn, en om samen dat ouderschap te ontplooien en ontdekken.”

Ze heeft het afgelopen jaar rustig aan gedaan. Dat wilde ze per se, zelf voor haar zoon zorgen, veel bij hem zijn. Maar soms kriebelt het ook, en komen er leuke projecten aan waar ze ja tegen zegt. Ook al brengt dat een hoop gepuzzel met zich mee. “Met twee acteurs in huis zal het in ons leven continu afwegen zijn: als ik deze film of serie doe, hoelang ben ik dan van huis? En is Gijs in die periode ook aan het werk? We hebben een geweldige oppas, maar mijn moederhart kan het nu nog

niet aan om langer dan een nachtje weg te zijn. Ik mis hem al na een halve dag. Ik heb me heilig voorgenomen om in elk geval de eerste twee jaar, als de meeste basale vorming plaatsvindt, zo veel mogelijk bij hem te zijn.”

Denk je niet, is er straks nog wel werk?

“Als ik mijn moment niet heb, zeker. Maar dan denk ik ook meteen aan Meryl Streep. Op een hoogtepunt van haar carrière stopte ze een aantal jaren en verhuisde met haar gezin naar een ranch ver van Hollywood om fulltime moeder te zijn. Na een paar jaar zei ze tegen haar man: ‘Ik krijg nooit meer werk’, maar dat is allemaal goed gekomen. Daar hou ik me dan maar aan vast. Natuurlijk vergt het wel iets van je zelfvertrouwen, of je zonder die erkenning kunt en of je dingen kunt laten passeren die toch spannend zijn of heel leuk zijn. Dus ik vind het soms lastig, maar ik kan gewoon niet om dat gevoel heen. En dat wil ik ook niet.”

Het moederschap heeft je hele leven op z'n kop gezet?

“Nou, mijn leven niet zozeer, maar mijn emotionele leven wel. Ik voel zo veel liefde, dat maakt me heel kwetsbaar. Omdat ik verantwoordelijk voor dat

die is alleen maar in het nu. Mijn zoon wil nu eten, nu slapen, nu knuffelen. Ik vind dat ook wel echt heel fijn, al is het ook best een aanpassing na zo veel jaren om rekening te houden met zo'n klein mannetje. Ik bedoel, als je geen kinderen hebt kun je doen wat je wilt. Nu moet ik niet alleen bedenken wat goed voor mij is, maar denk ik eerst wat goed is voor hem is, en voor ons.”

Je bent ambassadeur van Terre des Hommes en Strawberry Earth, is dat nu je moeder bent nog belangrijker voor je geworden?

“Er is wel de extra dimensie dat ik graag zou zien dat mijn zoon ook nog van deze prachtige wereld kan genieten. Ik ben daar nog gevoeliger voor geworden. Maar ik was al ambassadeur voordat ik moeder werd. Het zit in me om me bewust te zijn van hoe we met bepaalde dingen omgaan en hoe het eventueel ook anders en beter zou kunnen. En dan op een leuke manier, niet met een opgeheven vinger. Strawberry Earth bijvoorbeeld zet zich in voor duurzame mode, design, film of eten. Ik liep al best lang rond met de vraag hoe ik dat in godsnaam moest doen, dat groene en duurzame toepassen in mijn

‘Dat mijn wortels in Italië liggen is een ongrijpbaar gevoel. Maar ik **voél** het dus wel’

mensje ben. Maar ook de buitenwereld ervaar ik heftiger. Als ik kijk naar wat er allemaal in de wereld gebeurt, dat komt wel binnen, hoor. Laat ik het zo zeggen: ik ben snel in tranen. Je kunt van tevoren niet bedenken hóé heftig dat is. Ik merk dat ik het vertragen met een kind – mijn leven gaat op dit moment echt een paar versnellingen lager – best moeilijk vind. De buitenwereld blijft toch roepen: ‘Wij gaan door, hoor.’ En tegelijkertijd kan ik het ook loslaten en heel erg in dat vertragen zakken. Een kind is totaal mindful,

dagelijkse leven. Als ik dan afval scheidde, hoorde ik iemand zeggen dat ik dat net zo goed niet kon doen. Wilde ik een elektrische auto kopen, bleken daar weer motoren in te zitten die niet te recyclen zijn. Als consument is het ingewikkeld om te weten wat echt duurzaam is en wat niet. Ik vind het zelf ook een moeilijk proces om allerlei gewoontes die je hebt, te herdenken en anders te doen. En net als veel mensen dacht ik te groot. Ik wilde alles meteen duurzaam doen. Maar als je gewoon begint met één ding, bijvoorbeeld ►

Thekla's favorieten

MOMENT VAN DE DAG: “Als Gijs en ik met ons zoontje zijn en we niets anders hoeven dan samen te zijn.”

IJSSMAAK: “Hazelnot.”

KINDERBOEK: “Ik verheug me erop om met mijn zoon *Het boek zonder tekeningen* van B.J. Novak te lezen. Volgens mij wordt dat heel gezellig.”

SERIE: “Ik vond *Langs de oevers van de Yangtze* een prachtige, integere en bijzondere serie over China.”

KLEDINGSTUK: “Dat bloesje met lelietjes-van-dalen dat ik op de foto aanheb, is absoluut favoriet.”

JEUGDHERINNERING: “De vakanties in Italië bij mijn grootouders. Wat een feest elk jaar. Het was buiten leven, rennen op je blote voeten, met familie zijn, van die zomervakanties die eindeloos lijken.”

VAK OP SCHOOL:

“Maatschappijleer.”

GUILTY PLEASURE: “Laura Pausini. En dan lekker hard in het Italiaans meezingen.”

je afval scheiden, dan is dat een geweldig begin. Voor Strawberry Earth was ik drie jaar lang green filmmaking ambassadeur. Film maken is een proces dat decennialang vorm heeft gekregen zonder dat er werd nagedacht over de duurzaamheid daarin. Daar valt veel te winnen dus en we hebben ook best veel bereikt. Zo heeft het Filmfonds nu een *sustainability manager*, die de filmindustrie blijft stimuleren zo duurzaam mogelijk te produceren. Van dat soort dingen word ik heel blij. Evenals van mooie groene kleding. Het heeft best wel even geduurd voordat er echt leuke, duurzame mode was waar ik blij van werd. Maar nu is er genoeg *ethical fashion* die mooi, vrouwelijk en comfortabel is. En betaalbaar. Ik snap de verleiding om bij winkels als H&M of Zara te kopen, het is goedkoop en trendy, maar elders lijden mensen onder die lage prijs. Wil je dat dan kopen? Terre des Hommes is hier ook direct mee verbonden. Je wilt toch niet dat kinderarbeid of kinderuitleiding aan je kleding kleeft? Of aan je make-up? In India werken duizenden kinderen in levensgevaarlijke mijnen om mica te winnen, een stof die glans geeft aan onder andere make-up en shampoo. Elk zichzelf

zagen op televisie de beelden uit Ethiopië van kinderen met bolle buikjes. Nu ik er zo over nadenk, zegt dat eigenlijk veel over mijn ouders. Ze keken het journaal, waren gegrepen door wat ze zagen en besloten dat ze genoeg spullen van mijn broer hadden die ze voor mij konden gebruiken. Ik vind dat heel mooi. Nee, we hebben dat met onze zoon nu niet gedaan. Hij is ons eerste kindje en we wilden puur dat blije nieuws delen. En ik ben ambassadeur, dus we zijn zeg maar al verbonden in woord en daad.”
Je moeder komt uit Italië, je vader was priester in Amsterdam, het is best bijzonder dat zij bij elkaar zijn gekomen.
“Dat kun je wel zeggen. Mijn vader was priester in Amsterdam-Noord, de plek waar mijn moeder met haar Italiaanse ouders was neergestreken omdat mijn grootouders daar een ijswinkel begonnen. Mijn moeder kwam met haar rooms-katholieke ouders in de kerk waar mijn vader priester was. En daar is een soort onmogelijke vonk overgeslagen. Het prille begin was dat mijn vader ijs bestelde en vroeg of hun dochter het dan misschien naar de pastorie kon komen brengen. Of hij vroeg of mijn moeder een Italiaanse

mijn ouders echt bezwaar hadden tegen degene met wie ik was. Zou ik dan extra rebels worden of zou ik ernaar luisteren?”
Je vader is zeventien jaar geleden overleden. Vind je het moeilijk dat hij het leven dat je nu hebt, niet kent?
“Sinds zijn dood zijn er tijden dat ik het heel goed en makkelijk kan dragen en dat ik er vrede mee heb. En er zijn momenten dat ik denk: ik zou zo graag met hem willen praten. Dat grote geluk, dat zou ik wel met hem willen delen. Ik vind het jammer dat hij bijzondere momenten van mijn carrière niet heeft meegemaakt, en dat hij Gijs en onze zoon niet kent. Hij zou ontzettend trots zijn geweest.”
Wat is Italiaans aan jou?
“Mijn tweede en derde naam Simona en Gelsomina, wat ‘jasmijn’ betekent. Ik ben vernoemd naar mijn moeder en mijn overgrootmoeder. En wat karaktereigenschappen betreft, net als mijn moeder kan ik heel analytisch denken, op een positieve manier. Maar of dat nou Italiaans is? Wat ik wel Italiaans vind, is dat we het fijn vinden om te zorgen, al kan mijn moeder dat nog beter dan ik. Het gemak waarmee zij een gezelschap verwelkomt in huis, daar ben ik weleens jaloers op. Zij kan zoiets briljant voorbereiden, dat je binnenkomt en alles al klaarstaat, allerlei hapjes, een viergangenmenu, het huis aan kant is en ze alle tijd heeft voor de gasten. Bij mij gaat dat wel iets rommeliger. Mijn moeder kan heerlijk koken: verse pasta, verse cannelloni, tiramisù, pesto, ossobuco. Wat ik het lekkerste vind? Tja, wat niet? Maar voor haar soep mag je me altijd wakker maken.”
Ben jij thuis de kok?
“Ik geloof dat Gijs wel blij is met mij als kokkin. Hij had laatst een rol waarvoor hij even geen koolhydraten mocht eten en was toen heel blij met wat ik klaarmaakte. Ik hou van eten en kan allerlei kanten op koken. Maar het liefst wel puur en goed klaargemaakt.”
Kom je vaak in Italië?
“Vroeger gingen we elke zomer vier, vijf weken naar Italië. De familie van mijn moeder komt uit Toscane. Mijn moeder zelf heeft niet zo veel meer met haar thuisland, zij is opgegroeid in Nederland, haar leven was hier. Maar mijn Limburgse ►

‘Ik zou zo graag nog met mijn vader willen praten. Dat grote geluk zou ik wel met hem willen delen’

respecterend bedrijf zou al lang met duurzaamheid bezig moeten zijn. En inzage moeten geven in de transparantie in hun keten, wat komt waar vandaan en op welke manier is het gemaakt?”
Heb je dat van je ouders meegekregen, die maatschappelijke betrokkenheid?
“De grap is dat Terre des Hommes vanaf mijn geboorte aan mij vastzit. Op mijn geboortekaartje stond: ‘Er zijn nog genoeg kleertjes en speelgoed voor Thekla. Wie toch wat wil geven, kan wat doneren aan Terre des Hommes.’ Dat was in 1975, ze

tekst voor hem kon vertalen. Op een gegeven moment gaf hij haar een kus. Zo werden ze verliefd. Voor mijn vader stonden liefde en God niet haaks op elkaar, maar konden priesterschap en de liefde voor een vrouw en een gezin samengaan. Uiteindelijk werden ze een stel, tegen de zin van mijn oma in. Maar later, na het huwelijk, leerde ze mijn vader beter kennen en gaf ze met heel haar hart haar zegeningen. Hoe ouder ik word, hoe meer ik besef hoe dapper dat is geweest. Ik weet niet wat ik zou doen als

Thekla in het kort

NAAM: Thekla Simona Gelsomina Reuten (40).
GING NAAR: Toneelschool Amsterdam.
BEKEND BIJ HET GROTE PUBLIEK DOOR: de rol van Lotte in de film *De Tweeling*.
KENNEN WE OOK VAN: o.a. *Het Diner*, *Overspel*, *Tessa* en *De Reünie*. Voor haar rol in *Tessa* is Thekla genomineerd voor de Gouden Notenkraker.
SPEELDE IN HET BUITENLAND IN: o.a. *Highlander: The Source*, *In Transit*, *In Bruges*, *The American*.
PRIVÉ: woont samen met acteur Gijs Naber, met wie ze een zoon heeft.

vader vond het geweldig, die voelde zich er heel thuis. Ik trouwens ook, ik heb wel het gevoel dat een deel van mij daar vandaan komt. Het is heel ongrijpbaar, dat gevoel van dat daar ook je wortels liggen. Maar ik voel het dus wel. De taal, het landschap, de cultuur, ik vind het er heerlijk.”

Je bent veertig geworden, is dit een moment dat je nadenkt over welke dromen en ambities er nog zijn?

“Ik ben daar eigenlijk niet zo veel mee bezig. Omdat het hier en nu heel vol is. Ik speel volgend jaar in drie films, twee Nederlandse en een Oostenrijkse film, welke kan ik helaas nog niet zeggen. En daarnaast heb ik hard gewerkt om mijn Engelse en Amerikaanse accent op hoog niveau te krijgen. Ik zou het geweldig vinden om in het buitenland te blijven werken. In Amerika, maar zeker ook Engeland of Duitsland. Ha, wat ik nu zeg, is eigenlijk best tegenstrijdig. Ik zei net nog dat die vertraging met een kind zo fijn is, en dat het prima is om het even rustig aan te doen. En zie: dat stemmetje van ‘jij wil toch alles doen?’ steekt toch weer op. Dat stemmetje dat zo nu en dan onrust veroorzaakt. Dat zal ongetwijfeld ook mijn ego zijn, ik ben gewend om mijn eigen kost te verdienen en me te ontwikkelen op werkgebied. Ik vind het ook leuk om te werken, en belangrijk om dat deel van mij, de actrice, te voeden. Zolang de balans er maar is, en onze zoon niet altijd bij een oppas is, maar minstens bij een van ons. En soms denk ik ook oprecht: waarom die haast? Ik ontwikkel nu andere kanten van mezelf, ik schrijf bijvoorbeeld meer, en ik kan niet alles tegelijk doen. Misschien ga ik op m’n vijftigste een bepaalde rol spelen die weer iets in gang zet. Of waarbij alles samenkomt. Of die rol komt er helemaal niet. Gijs en ik hebben allebei daar ook wel een soort openheid over, dat het ook kan zijn dat we iets heel anders gaan doen. Wat? Geen idee. Het gaat om die openheid. Dit is was we graag doen, maar het is niet wie we zijn.”

Ben je iemand die het leven neemt zoals het komt?

“Ik reageer wel op kansen. Als ze komen, wil ik ze pakken. Al is, nu ik moeder ben, de factor tijd ontzettend belangrijk. Soms

‘Ik ben altijd streng geweest voor mezelf. Achteraf denk ik: **waarom heb ik niet meer steun gezocht?**’

krijg ik een aanbod voor een rol en denk ik: heel mooi, maar ik kan mijn tijd maar één keer gebruiken. En dan kan ik toch een andere keuze maken. Daar ligt dan het vertrouwen onder dat er wel weer een nieuwe rol komt. Ik vraag me af in hoeverre ik mijn leven heb gestuurd. Als ik kijk naar mijn leven tot nu toe... Ik zeg weleens dat ik met de genade heb meegewerkt. Als er iets op mijn pad kwam, ging ik erop in. Ik was redelijk jong toen ik naar het buitenland ging. Alleen. Het was spannend en ook wel eenzaam. Nu zie ik pas in dat ik me soms groothield. Ik heb een hoog arbeidsethos en wil professioneel zijn en het goed doen. Ik had helemaal geen klankbord, heb het zelf maar een beetje moeten uitvogelen. Achteraf denk ik: waarom heb ik er niet wat meer

over gesproken of steun gezocht bij vrienden? In die zin ben ik misschien wel streng voor mezelf geweest. Ik had blijkbaar het gevoel van: ik ga dit gewoon doen en ik moet het doen.”

Dat klinkt vooral heel vastberaden.

“Je stuurt je leven in zoverre dat je bepaalde keuzes maakt en dat je sommige dingen wel of niet doet. Het klinkt nu heel religieus, ‘met de genade meewerken’, maar wat ik bedoel is dat als je dingen mag doen, je er dan ook vol voor moet gaan. En in die zin is moeder worden een heel bewuste keuze die ik heb gemaakt in mijn leven. En daarbij horen soms andere keuzes ten aanzien van werk. Dat vind ik spannend, maar ook heel gezond. Onze zoon is het allerbelangrijkste. Het voelt gewoon goed zo.’ ■